

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ- ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Θέμα: Πότε θα καταργήσετε όλους τους προκλητικούς και «άνομους» νόμους του Μπάμπη Αθανασίου, του Βαγγέλη Βενιζέλου κ.λπ. εφευρετικών και ευέλκτων νομοπαρασκευαστών της χώρας.

Το δικαστήριο επιβεβαίωσε την ποινή των τεσσάρων χρόνων φυλάκισης για τον Γιάννο Παπαντωνίου και τη σύζυγό του, για το 1,3 εκατομμύριο ευρώ που δεν καλύπτεται από τη δήλωση πόθεν έσχες του.

Η ποινή που επεβλήθη με αναστολή, στο ζεύγος Παπαντωνίου δικαιολογημένα προκάλεσε το κοινό περί δικαίου αίσθημα, που εκφράστηκε με ποικίλους δημοσίους τρόπους.

Χαρακτηριστικό είναι το ρεπορτάζ του δημοσιογράφου Κ. Βαξεβάνη ο οποίος αναφερόμενος στην συγκεκριμένη απόφαση έγραψε:

«Φταίνει όμως οι δικαστές για τη μικρή ποινή; Όχι φυσικά, αφού η υποβολή ανακριβούς δήλωσης πόθεν έσχες συνιστά μόνο πλημμέλημα.

Και έγινε πλημμέλημα, από κακούργημα που ήταν, από τον πρώην υπουργό Δικαιοσύνης Χαράλαμπο Αθανασίου.

Μικρή, φυσικά, λεπτομέρεια: ο κύριος Αθανασίου επίσης είχε προβλήματα με ανακριβή δήλωση πόθεν έσχες.

Ο νόμος προέβλεπε ότι αν κάποιος ήταν υπόχρεος δήλωσης πόθεν έσχες, εντοπιζόταν να υποβάλει ανακριβή δήλωση και αποδεικνυόταν ότι τα μη δηλωθέντα εισοδήματά του προέρχονταν από εκμετάλλευση της θέσης που είχε, τότε διωκόταν σε βαθμό κακούργηματος και αντιμετώπιζε ποινή κάθειρξης άνω των δέκα ετών.

Η συγκεκριμένη πρόβλεψη του νομοθέτη ήταν σωστή, γιατί ουσιαστικά αυτό που έλεγε ήταν ότι αν κάποιος εμφανίζει επιπλέον εισοδήματα από αυτά που μπορεί να δικαιολογήσει και κατέχει υπεύθυνη θέση (όπως οι πολιτικοί), τότε αυτά τα εισοδήματα προέρχονται από έκνομες ενέργειες, όπως για παράδειγμα χρηματισμό.

Με αυτό το σκεπτικό, η ανακριβής δήλωση αποτελούσε κακούργημα.

Ο Αθανασίου άλλαξε τον νόμο και εκτός του ότι αυτοαμνηστεύτηκε προκαταβολικά σε περίπτωση ελέγχου, έριξε και τον Γιάννο στα μαλακά.

Η υπόθεση έγινε πλημμεληματάκι, ενώ είναι αυταπόδεικτο ότι αφού δεν είχε εισοδήματα από άλλες εργασίες, το 1,3 εκατ. ευρώ της λίστας Λαγκάρντ προκύπτει από χρηματισμούς.

Έτσι τουλάχιστον έλεγαν οι εισαγγελείς που τον έστειλαν σε δίκη, αλλά φευ, ο συνάδελφός τους κύριος Αθανασίου και κάλυψε τον Γιάννο και έριξε τη δική τους δουλειά στον κάλαθο τον αχρήστων.

Άρα, δεν φταίνει οι δικαστές και οι εισαγγελείς που δεν αποδόθηκε δικαιοσύνη, αλλά ο νομοθέτης. Πολύ σωστά. Πού ήταν όμως τότε οι ενώσεις δικαστών και εισαγγελέων, για να θέσουν με τη νομική τους ευαισθησία και γνώση φραγμό στην αυθαιρεσία;

Πότε κατήγγειλαν την κυβέρνηση που πέρασε νόμους παραγραφής και αμνήστευσης του εαυτού της;

Πότε τα έβαλαν με υπουργούς, όπως τώρα, όχι γιατί τους έκαναν κριτική αλλά γιατί απείλησαν την ίδια την απονομή δικαιοσύνης, νομοθετώντας τερατουργήματα απονομής αμνηστίας και αμνησίας; Ποτέ.

Τη δεκαετία του 2000 ο Ευάγγελος Βενιζέλος, ο άλλος ευέλικτος και εφευρετικός νομοπαρασκευαστής της χώρας, αφαιρώντας πέντε λέξεις από τον ποινικό κώδικα, με το ίδιο τρικ, μετέτρεψε κακούργημα σε πλημμέλημα.

Το αποτέλεσμα ήταν ότι πάνω από 500 επώνυμοι Θεσσαλονικείς, υπόδικοι για πλαστογραφία εγγράφων προκειμένου τα παιδιά τους να πάρουν μετεγγραφές που δεν δικαιούνταν από χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού, επανέκαμψαν σαν αθώες περισσότερές στην κοινωνία (φαντάζομαι και στην εκλογική πελατεία του Βενιζέλου), αφού το αδίκημα –ως πλημμέλημα πια– είχε παραγραφεί.

Οι ενώσεις δικαστών και εισαγγελέων, δικαστών σκέτο ή όπως αλλιώς προσδιορίζονται, δεν έβγαλαν άχνα.

Μόνο ένας εισαγγελέας από τη Θεσσαλονίκη, ο Βασίλης Φλωρίδης, τόλμησε να τοποθετηθεί με θάρρος ακόμη και σε συνέδριο και να μιλήσει για νομοθετικό πραξικόπημα Βενιζέλου.

Τέτοια πραξικοπήματα γίνονται κάθε μέρα.

Υπαγορεύονται από τη διαπλοκή και εκτελούνται μέσα στη Βουλή από υπουργούς που κάνουν την εξυπηρέτηση που τους ζητάνε. Με τον τρόπο αυτό, οι υπόδικοι του λευκού κολάρου δεν φτάνουν, όχι στη φυλακή, αλλά ούτε σε δίκη.

Νόμοι κομμένοι και ραμμένοι στα μέτρα συγκεκριμένων συμφερόντων, που στη συνέχεια τους φοράνε αδιαμαρτύρητα σαν «κοστούμι» οι άνθρωποι που πρέπει να αποδώσουν δικαιοσύνη. Αυτές οι υποθέσεις είναι καθημερινές και η αποκάλυψή τους δεν προέρχεται από δημοσιογραφική έρευνα, αλλά από πληροφόρηση που μας παρέχουν έντιμοι δικαστές και εισαγγελείς, οι οποίοι βλέπουν τη διαφθορά να τους βγάζει τη γλώσσα.

Επειδή, όπως παραδέχεται ο Υπουργός Επικρατείας Δημήτρης Τζανακόπουλος το να σχολιάσει όμως κάποιος πολιτικά ή νομικά ή ηθικά μια δικαστική απόφαση, ακόμη κι αν ανήκει στην εκτελεστική εξουσία, σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί παραβίαση της αρχής ή παρέμβαση στη Δικαιοσύνη.

Επειδή, η πλειονότητα των πολιτών δεν πιστεύει ότι υπάρχει ανεξάρτητη ή τυφλή δικαιοσύνη και δεν είναι που το καταγράφουν οι έρευνες και οι μετρήσεις της κοινής γνώμης ή επίσης που δεν το πιστεύει η κοινωνία, είναι πρωτίστως που το αποδεικνύει η πραγματικότητα. Λίγη σημασία έχει αν γι' αυτό φταίει η μειονότητα των επίορκων ή η πλειονότητα των τίμιων με τη σιωπή της. Το αποτέλεσμα είναι το ίδιο.

Επειδή, δεν είναι όλοι οι δικαστές διεφθαρμένοι ή κομματικά καθοδηγούμενοι.

Επειδή, αποτελεί παραδοχή ότι η Δικαιοσύνη δεν είναι αλάθητη.

Επειδή ο κάθε πολίτης μπορεί να κρίνει και δικαστικές αποφάσεις και δικαστές. Προφανώς και οι πολιτικοί, οι οποίοι κρίνονται γι' αυτό που εκφράζουν, μα προ παντός και κυρίως επειδή ο κοινοβουλευτικός έλεγχος δεν είναι παρέμβαση στην ανεξάρτητη Δικαιοσύνη, αλλά πολιτική απαίτηση η Δικαιοσύνη να κάνει τη δουλειά της, χωρίς να επιτρέπει να λειτουργούν τα προδικαστικά και παρακρατικά κυκλώματα.

Ερωτάσθε και καλείστε να απαντήσετε ξεκάθαρα:

Πρώτον, έχετε την βούληση να καταργήσετε όλους τους «άδικους» και προκλητικούς νόμους, που ψηφιστήκαν μόνον και μόνον για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα των ολίγων και τον παράνομο πλούτο τους;

Δεύτερον, είναι στις προθέσεις σας να συγκροτήσετε μια επιτροπή νομομαθών που καταγράψει όλους τους «άνομους» νόμους και να προχωρήσει στην σύνταξη των αναγκαίων τροποποιήσεων όλων των φωτογραφικών διατάξεων που προσβάλλουν κάθε έννοια δικαίου;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος